

Mas Vilamajor

Tona

Ubicació

Comarca:	Osona
Emplaçament	Sector de la Barroca. Situada en el sector oest del terme municipal de Tona. Accés per mitjà d'un camí de terra que enllaça amb la N.141C de Manresa a Malla. en el PK. 43.
Alçada:	658,80
Coordenades:	
Latitud:	41.86068
Longitud:	2.20306
UTM Est (X):	433855
UTM Nord (Y):	4634615

Classificació

Número de fitxa	08283 - 241
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Gòtic Modern Popular
Segle	XIX (amb elements reaprofitats dels segles XV-XVI)
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Observacions protecció:	POUM. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. VI. Catàleg de béns a protegir. Cr-13 Vilamajor, BCIN. BCIN. MH 1630 I R.1.51.2860 (BOE 05.05.1949). segons el Decret de Castells expedit pel Ministeri d'Educació Nacional i la disposició addicional 1.2 de la Uei 9/93
Data aprovació:	dc., 20/07/2011 - 12:00
Número inventari	IPAC - 37566
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial - productiu

Titularitat Privada
Titular: 000400800DG33C0001QD / 08283A007000100000YU
Fitxes associades:
[Domus Vilamajor](#)
[Vilamajor](#)
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa: dg., 30/06/2024 - 16:14

Descripció

El Mas Vilamajor conserva nombrosos elements de l'antiga casa forta o *domus*, per això la seva aparença no correspon als masos de la seva època. És una edificació molt compacta, i està vinculada a una explotació agrària i altres activitats relacionades amb la cura d'equins, la qual cosa fa que estigui envoltada, al nord, per una sèrie de coberts i adossats destinats a aquests usos. Alguns d'aquests cossos podrien correspondre als orígens de l'ocupació del lloc, quan la domus es trobava dalt del turó.

S'accedeix al mas a través d'un mur amb lliça, ubicada en el seu extrem nord, la qual, juntament amb els coberts i annexos a la masia, conforma un barri tancat.

L'edifici presenta una planta quadrada, amb una coberta a doble vessant amb carener perpendicular a la façana. Disposa de planta baixa, dos pisos i golfes. El parament exterior és d'aparell de pedra disposada irregularment, amb trams refets amb material d'obra vista. Les cantonades estan reforçades amb carreus ben escairats.

La façana principal està encarada a nord-est, i en destaca la simetria en la distribució de les seves obertures, com és el cas de l'eix central format pel gran portal adovellat, i dues finestres a la primera i segona planta. Hi ha tres finestres amb decoració d'estil conopial, distribuïdes en el primer i segon pis.

La façana lateral, encarada a llevant, és asimètrica amb un eix horitzontal a la planta baixa amb quatre finestrals de pedra treballada. Una de les finestres, situada a l'extrem dret, és amb arc lobulat. Les finestres de la primera planta presenten decoracions singulars, d'estil gòtic també. Una primera finestra motllurada amb motius de caps humans, i una segona d'estil conopial amb flor.

En general, hi ha una diversitat d'elements dels segles XV i XVI, visibles sobretot en finestres exteriors com per exemple, motius gòtics vegetals, rosetons, petites cares humanes i formes lobulades. A l'interior una sèrie de portals amb llindes decorades amb arcs conopials i botó, i columnes als brancals, amb relleus vegetals en alguns casos.

Les façanes de migdia i de ponent presenten diversitat d'obertures, d'estils i materials, amb unes dimensions menors que les principals.

Observacions:

Conjunt format per un gran casal, amb annexos i coberts adossats, i un mur que conforma una lliça i que genera un espai tancat. Als voltants, una àrea productiva amb diversos coberts i espais destinats a l'activitat de l'hípica.

Història

A l'indret on ara s'ubica el mas, abans de la seva construcció hi havia corts, una era i algun altre edifici que deuria dependre de la Domus, que conformava al seu voltant un alou i territori estructurat en època medieval, com els referents del Savell, Vilageriu, o mas el Barri. Hi ha documentació conservada a l'Arxiu de la Pietat de Vic ja que el mas i la propietat varen pertànyer als beneficiats de la Pietat de Vic, entre els segles XVIII i XIX (PLADEVALL, 1990).

Al segle XV, la Domus va ser reconstruïda d'un atac, i anys més tard, durant la guerra del Francès, entre els anys 1809 i 1810, va ser destruïda definitivament, amb la capella de Sant Francesc inclosa. Es va reconstruir al lloc actual del mas Vilamajor, i amb els materials i elements de l'antiga Domus fortificada, a la falda del turó. En aquest procés, no es va reconstruir la capella de Sant Francesc que hi havia al tocar del mas (PLADEVALL, 1990: 165).

El mas forma part de la zona coneguda com "La Barroca", a ponent del terme de Tona. Fa límit geogràficament de sud a nord, des de Güells, passant pel Serrat del Vernet fins al torrent de Segalers, i limita a llevant amb el Pla de Tona i Puigbonic. Es tracta d'un paisatge de conreus, torrents, antics molins, vells camins, guixeres i masies disperses, que ja s'esmenta en un document del segle XVII.

Alguns masos històrics de la Barroca que s'hi vinculen amb el nom són: Prat de la Barroca, Corominons de la Barroca, el Planelló de la Barroca, el Vendrell, Segalers, entre altres.

Bibliografia

LLEOPART, Amadeu (2006). Retalls del passat per conèixer millor Tona. Ajuntament de Tona.

PADRÓS GÓMEZ, Carles. (2008) *Dossier documentació Ruta de l'aigua a Tona (Osona)*. Ajuntament de Tona, Centre D'interpretació del Camp de les Lloses.

PADRÓS, Carles i PUIGFERRAT, Carles (2011). Tona. Recull gràfic 1890 - 1978. L'Abans. Editorial Efadós. Pàgina 348.

PLADEVALL, Antoni. (1990). Tona. Mil cent anys d'Història. Eumo Editorial. Ajuntament de Tona.

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

